

gaa vi andre Veje og se at gøre de unge Mennesker bedre, men Pryglestraffen forlade vi overalt, hvor det er muligt, thi den er utjenlig — saa skulde jeg dog mene, at denne Omstændighed, som Justitsministeren selv har fremført, er en meget stærk Støtte for dem, der ere Modstandere af at anvende Prygl paa voksne Individder.

Den højtærede Justitsminister kræver Foranstaltninger for at faa Vold til at aftage. De Medlemmer, som have set den Voldstatistik, som har været fremlagt for Udvalget, og som senere er kommen frem henede i Tinget, ville være opmærksomme paa, at af den Statistik kan man i Virkeligheden ikke se, hvor meget Voldshandlinger ere tiltagne, og vi kunne navnlig ikke se, om Voldshandlinger mod sagesløs Person, altsaa det, der omhandles i det foreliggende Lovforslag, ere tagne til i nogen nævneværdig Grad, det foreligger der ingen Statistik over, der er intet Bevis derfor, og der er ikke nogen som helst Grund til at tro det. Men Justitsministeren ønsker Foranstaltninger for at faa Voldsforbrydelser til at aftage. Det gøre vi andre, som ere Modstandere af dette Lovforslag, ogsaa, men vi mene, at den Foranstaltning, som Justitsministeren ønsker, nemlig Indførelsen af de sølle 27 Slag med Rottingen, er ganske utjenlig foruden det meget andet, der kan siges imod den, og vi ville ikke være med dertil, da det mildest talt er unyttigt. Men vi skulle tillade os at bringe nogle ganske andre Forslag frem, hvorved vi i Virkeligheden mene at kunne bevise, at Vold vil komme til at aftage.

Dernæst nævnte den ærede Justitsminister, at vi, der forsvare vort Standpunkt, forsvare os med Tirader. Er det egentlig kønt at sige noget saadant om os, der staa og kæmpe for vort gode Standpunkt, ligesom Justitsministeren kæmper for sit Standpunkt, som han antager for godt? De Argumenter, vi bringe i Marken, kalder Justitsministeren gamle og brugte. Jeg vil dertil svare, at det gaar med et godt Argument ligesom med en Tikroneseddel, den kan bruges flere Gange, og det varer længe, inden den bliver opslidt, men saa længe Præget er paa den, er den lige saa god som en ny. De Argumenter, vi bruge, ere de, der bruges af Videnskaben, af de Folk, der i Aarevis have givet sig af med Strafferetsplejen, og som have slaaet fast i hele det civiliserede Europa, hvilke Veje Strafferetsplejen skal gaa. Og den Vej, Strafferetsplejen efter enstemmige Udtalelser af alle de første sagkyn-

dige skal gaa, er ikke Vejen henimod Pryglene, som vi have kendt før, og som er et tilbagelagt Standpunkt, men en ganske anden Vej, nemlig til langvarig Frihedsberøvelse, Opdragelse i Fængslet og Tvang til Arbejde, intensiv, stærk Tvang til Arbejde.

Den højtærede Justitsminister sagde, at vi, der ere Modstandere af Lovforslaget, talte om Voldsmændene, og det skulde nærmest forstaas, som om vi talte for Voldsmændene, idet der som Modsætning blev nævnt, at vi ganske glemte Voldsmændenes Ofre. Nej, vi tale slet ikke for Voldsmændene, aldeles ikke, vi have ikke Spor af Sympati for Voldsmændene, vi tro blot ikke, at Pryglestraf hjælper paa dem. Hvis Lovforslaget havde sagt, at Voldsmændene skulde miste deres Hoved, vilde det synes at være en haard Foranstaltning, men det vilde være en logisk Foranstaltning, thi den Mand, man har kappet Hovedet af, synder ikke oftere; det er i Virkeligheden en god radikal Maade at skaffe sig af med Voldsmændene paa, men at give 27 Slag med en Rotting er ikke at skaffe sig af med en Voldsmand. Saa blev der sagt, at vi glemte Ofrene, men Ofrene, de overfaldne, de voldtagne, dem have vi slet ikke med at gøre i denne Sammenhæng. Eller skulde det være den ærede Justitsministers Mening, at en Mand, der overfaldes paa en Vej og har lidt Overlast af en Bølle og har faaet Saar og Skade, at han hurtigere kommer til sin Helsen igen, fordi den anden faar 27 Slag med Rotting? Det er jo ganske absurd. Det Øje, som det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen) mistede forleden Dag, kan dog ikke faa sin Sekraft igen, fordi den anden faar 27 Slag (Afbrydelse). Det var en tænkt Person, saa det er ogsaa et tænkt Øje.

Den ærede Justitsminister nævnedes, at den første Opgave, Lovgivningen havde at sætte sig, var at skaffe Fred og Orden i Samfundet og skaffe Respekt for Samfundet. Dertil svare vi: ja, det er en Opgave, som vi vedkende os, men de Midler, her søges anvendte, anse vi for utjenlige; vi finde paa bedre Midler og foreslaa dem, men jeg følger til, at de Midler, vi foreslaa, ere langt strengere for Forbryderne. De ere saa meget strengere, at hvis vi, der jo ere vant til her, naar vi tale om Ændringen af Helligdagslovgivningen eller Ordningen af vort Jernbanevæsen, at modtage Adresser fra Øst og Vest, nu her modtog en Adresse fra Bøllernes og Voldsmændenes Generalforsamling med Hensyn